

: 22

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

דבינו חנאל

[illegible][illegible]

מחללים, כיצד וכן ואינה לפי
כאילו לא יצא ויש לו אלפים
וזהו פי' כיון דעל על. ואמר

והלכתא מתענה ומשלים.

הַלְשִׁימִים דְּשָׂרֵי הַלְשִׁימִים דְּבַעֲזִי הוּא
 אִי שְׂרֵי לְהַשְׁלִימִי אִי לֹא:
 וְיִמְרֵי אַחֲרֵי זֶה בְּכַסּ הָיָה יְרִידָהּ דְּלִפְטֵי ר'
 וְיִסְרֵי לִימֵי אֲלֵף דִּיפִסֵּי הַלְשִׁימִים מִיּוֹנֵי גַם ר'
 וְיִסְרֵי מִרְדֵּה אִי אִינִי וְיִרְאֵה לְהַשְׁלִימִי הַרְשׁוֹת
 וְיִצְרֵי וְיִיְהוּדָה אַחֲרֵי אֲסוּרֵי הַלְשִׁימִים וְאִין
 וְיִמְחַקֵּהֶם ר' וְיִסְרֵי אִין בְּחֵלֵי מִרְדֵּה זֶה
 וְיִסְרֵי שְׁמַל לִיְהוִיטֵי בְּחֵלֵי מִרְדֵּה בְּכַסּ שְׁמַל
 וְיִמְחַלֵּי מִכְעָ" וְיִהְיֶה עִ"ב דְּחִיבֵי קֶאֱמֵר
 וְיִהְיֶה עִ"ב דְּחִיבֵי לְהַשְׁלִימִי קֶאֱמֵר
 [רַשִׁי לִי שְׂרֵי מִכְעָ" שְׁמַל:]

הדרן עלך בבל מערבין

מ" שהוציאורו. על דעתו ועל דעת
 קונו. ואע"ג דליכא גמי כשפים
 שמחמדין פמלא של מעלה נראה
 דהוי בכלל רוח רעה ויזר הרע אע"ג
 שפמלא שפ"ו ולאו מלגמן (ומ"ק ד.ו.)
 שדעמם עיניו מתגבר עליו ויזר
 יכול לכופו מ"מ אדם יכול לזוהר
 פלא יבא לירי כ' ה' **הרשות**. פי'
 דבינו חננאל עול מלכות עובדי כוכבים
 דלמרי דמקטא אבות (פי"ג מ"ג) הוו
 ויזרין ברשות ורש"י פירש נושא:
לצדדין קתני. אחור לדעת לא
 רצה לתקן כ' לצדדין
 קתני דסוף סוף אהחזירוהו צ"ל
 ועלם לצדדין קתני ט' (ועוד) דמחא
 ליה לפרש שתיקומו דברי רב נחמן
 הראשונים: **לא** החסידו את מקומו.
 אע"ג דהבא מחוץ לתחום אסור למי
 שנתחלה לו חב מילי הלא דלימיה
 חוץ לתחום אכל הכא דהבא הה
 נמקומן שרי אפילו להאי דאפקא ולא
 לתבשל שבחם ויחמדי לא יאכל
 דהסח היה אסור דלורימיה:
בכמדי א"א יאכלו. משמע
 לשום אדם לא יאכלו
 ואף על גב דהבא בשביל ישראל זה
 מותר לישראל אחר כיון ששפסא
 אסור על ידי ישראל החמירו:
 מכלל

[illegible]

מתורגמן לאכילה במקום שחזרו:
אפי' חזרו אלא אם כן חזרו שוב
ולא גרסין הכל וחזרו: כשנג יא

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

יחי מלך ארץ ישראל. אמר ר' יהודה: הוה בעי מיניה רבא מרב יהודה, דאמרין לעיל (מ): אמא לקמיה דרב יהודה ולא הוה בידיה: בער שבת: הוה בעי רבא מרב הונא. לעיל (שס) ולא פשט ליה: **בכפר דשמעא**. רב הונא מרב להאי אכל חכמים אומרים: הדר אגמריה למר וזוטר א' ומקמיה לנישמעיה בעא רבא מיניה ולא פשט ליה: **הכא נמי**. דרב יהודה לא תיקשי: הוה מקמי דשמעא. מרב: **הא לכפר דשמעא**. רב הונא ורב יהודה תלמידי דרב הוה: **הדרן עלך ככל מערבין**

[illegible][illegible]

בצאתו ממחך לתחום משפטיה:
גמ' והרשום. מי שיש לו נושין:
 לקבלינכו מאהבה. דמכפרי עליה:
 גשפן מפסרים. אפי' יש צהן חיות
 הרבה שמדברים אעפ"כ מתין פתאום:
 סדרוקן. חולי הפה (ב) מושג"א:

וְיִשְׂרָאֵל לֹמֶן תַּכְרִיכִין: חֹזֶר לַדַּעַת.
מִי שֶׁהוֹצִיאָהוּ נִכְרִים וְחָזַר לַדַּעַת לַחוּץ
הַתַּחֲסוֹם לֹא הָיוּ כְּהַחֲזִירוֹהוּ דַּמְנָן
בְּמַחֲנֵי קֳבִילוֹ לֹא יֵאָדָּר: מִכּוֹ דְּקִיסָא.

ממנו ללדדן קמני והחזירו דסיפא
מילתא באפי נפשה היא ולא האזיאוהו
גברים קאי והכי קאמר מי שהזיאוהו
גברים דין כשהוא עומד שומד בין
שחור לדעת אין לו אלא ד' חמות
אין שחר חזן לחסות ורשעוהו

וגברים בין שהיתה ילידתו ראשונה
לדעת בין שלא לדעת אלא באונס
הוא כאילו לא יצא: קמ"ל. ר"ג

הולרד לנקביו. זה שהוליאווה נכדים
מהו ללאת מד' אמותיו: אם לא
פעם שצטורה. לאו דלא תסור

פיקה הוא. האי דנרך לנקבו ויהבו
ליה רבנן רשות למיפק חוץ לארבע
אמותיו: עייל לסחומא וכיון דעל

ענ. ומותר לחינו נח ינח דהא
ברשות על ולא גרע מהחזירוהו:
פירות שילאו חוץ לתחום וחזרו.
ביום טוב לא הפסידו מקומן וכל

העיר להן כד' אמות ויש להן לכל רוח
אלפים אמה אם יו"ט הוא ואי שבת
מארבע אמותיהן ולא לאוכלן
שילאו חוץ לפהם בשוגג יאכלו

וזהו בני עיר אחרת סמוכים להן:
רבי

ר'א' סלקא דעתך אכולהו הא בעי מיניה רבה מרב יהודה ולא פשט ליה ולמעמד הא דדרש מר זוטרא משמיה דרב הונא הלכה מהענה ומשלים הא בעא מיניה רבה מרב הונא ולא פשט ליה אלא הא מקמי דשמעה והא לבתר דשמעה הכא נמי הא מקמי דשמעה הא לבתר דשמעה ^דדרש מר זוטרא משמיה דרב הונא ^אהלכה מתענין ומשלימין:

ההדרן עלך בבל מערבין

מִי בִשְׁהוֹצִיאוֹתָו נִכְרִים אוֹ רוּחַ רָעָה אֵין לוֹ
אֵלָא ד' אֲמוֹת הַחֲזוֹרוֹתָו כִּאִילוּ לֹא יֵצֵא
הוֹלִיכֹתָו לְעִיר אַחֶרֶת נִתְּנוּהוּ בְּרִיד אוֹ בַּסֶּהַר
יִג' ור' אֲלֵעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמְרִים יִמְהַלֵּךְ אֶת
כּוֹלֵה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ ויִשְׁעַן אוֹמְרִים אֵין לוֹ אֵלָא
ד' אֲמוֹת: מַעֲשֵׂה שְׂבָא בִּמְפַלְגֵּדֶרְסִין וְהַפְלִיגָה
סָפְתָנִס בִּים יִג' ורבי אֲלֵעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה הִלְכוּ
סָפְתָנִס כּוֹלֵה ר' יְהוֹשֻׁעַ ורַע לֹא זֹז מִד' שְׂרָצוּ
לְהַחֲמִיר עַל עֲשָׂמָן פֶּסַח אֲתָם אֵין נִכְסֻוּ
לְגַמֵּל עַד שֶׁחֲשִׁיבָה אֲמָרוּ לוֹ לִרְבִּין גַּמְלִיָּאל
מָה אֲנִי לִירֵד אֲמַר לָהֶם מוֹתֵרִים אַתֶּם שֶׁכֶּבֶר
הֵייתִי מִסְתַּכֵּל וְהֵינִי בְּתוֹךְ הַתְּחוּם עַד שֶׁלֹּא
חֲשִׁיבָה: גַּמ' ח'ר' ג' דְּבָרִים מַעֲבִירִין אֶת
הָאָדָם עַד דַּעְתּוֹ וְעַל דַּעַת קוֹנֵה אֵלוֹ הֵן עוֹבְדֵי
נִכְכְּבִים רוּחַ רָעָה יִדְרָקוּקִי עֲנִיּוֹת לֹמְאִי נִפְקָא
מִינֵה לְמִיבְעֵי רַחֲמֵי עֲלֵיהֶן י' אֵין רֹאזִין פְּנֵי
נִיגְהָם אֵלוֹ הֵן דְּרָקוּקִי עֲנִיּוֹת וְחֹלִי מַעֲיִין
וְהִרְשֻׁת וִישׁ אוֹמְרִים אֶף מִי שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה
רַעָה וְאִידֵךְ אִשָּׁה רַעָה מִצֹּהֶה לְגִרְשָׁה וְאִידֵךְ
יִימִינֵךְ דְּכֹתוּבְתָהּ מְרֻבָּה אִי נָמִי אֵית לִיה
בְּנוֹים מִינֵה וְלֹא מִצִּי מִגִּרְשָׁה לֹה לִמְאִי נִפְקָא
מִינֵה לְקַבּוּלִי מֵאֲהַבָה שְׁלִישָׁה מִתִּין כִּשְׁהֵן
לְמִסְמַרְפִּין וְאֵלוֹ הֵן חֹלִי מַעֲיִין וְחִיָּה וְהִרְדּוּקִין:
לְמִסְמַרְפִּין נִפְקָא מִינֵה לְמִשְׁמֹשֵׁי כְּהו' יִזְוֹרְדָּא:
אֲמַר רַב נַחֲמָן אֲמַר שְׂמוּאֵל יֵצֵא לְדַעַת אֵין
לוֹ אֵלָא אַרְבַּע אֲמוֹת פְּשִׁיטָא הִשְׁתָּא מִי

אמרת צא לדעת מיבעיא אלא אימא חזו
נינא החזירוהו נכרים כאילו לא צא החזירוהו
נכרים וחזר לדעת אין לו אלא ד"א אלא
ם אין לו אלא ד"א הא נמי תנינא הוציאורו
הו והחזירוהו הוא דכאילו לא צא אבל לא
תני מי שהוציאורו נכרים וחזר לדעת אין לו
חזירוהו נכרים כאילו לא צא קמ"ל בעו מניה
להם ^וגדול כבוד הבריות שדוחה את לא
אי פיקח הוא עייל לתחומא וכיון דעל על
ם וחזרו אפילו במזיד לא הפסידו את מקומן
קף בר שבעיה לרב פפא ד' נחמיה ור' אליעזר
ד שיחזרו למקומן שונגין בשונג אין במזיד לא
חץ לתחום בשונג יאכלו במזיד לא יאכלו
רבי

מוסדיו. על ידי המועצה: **אסורין.** לוח
אכל מן שלל: הכי גרסין **כנאי** היה **דנאי** פיר
במקום שזר לא: אם ש' ארס עירר ללוחו **דנאי**

תענית ית' (ב) ג'נר
 ערוך מפרנסין וכן אלה
 שנים שנהשנות. (ג) ע'י
 לן [קטן מג: ד'ה
 מ'ן]. (ד) [קטן קג:
 ו'ל ר'י נ'י' ח' ד'ה
 וד'ה חכרין ל'ה ל'ך
 ול'ש' (מ) מ'ר'ח'ן
 ד'ן ל'ור'ח' ו'כר'ין ו'
 ל'ך ל'ך ל'ח'ש ע'ל:
 נ'ר'ח י' ש'ח מ'ל: ל'
 ח'ח ל': [מ'ג'ל: ג:]
 כ'ח' (ח) כ'ח' א'
 ח'ח ע'י'ד'ו כ'ר'ח' ר'י'
 מ'י' (ח) ש'ח ל'ח'

הגהות הב"ח

(י) רש"י ד"ה לכתוב וכו'
 וזו ווערט ומקמה
 שמעיה בעל דעה:
 (י) רש"י ד"ה הדרוקן
 לי הפה. נ"ב במס' שנת
 יק כמה מדליקין דף לג
 נואר להדיא שהיא חולי
 טען ח"ל הנמ' שם שנתון
 הדרוקן שגא' ומכות חדרי
 בטן ע"כ:

גליון הש"ס

ע' א' פקד הוא. ע'
מן דף מד ע"ב פוס'
יה ומר סנר: רש"י ד"ה
לליבוהו לעיר אחרת
נ' מוקפת מחציתו ע'
מן דף מז ע"ב פוס'
ד"ה לסלה:

לעזי ר

ליג"א. היט הפתוח.
רטי"ו (סור"ט). גמל.
ושג"א. פטרת (מחלת
הזה).

רב ג'יסים גאן

מר' להו גדול כבוד
בריות שדווחה את לא
עשה שבתורה. כבר
רשנוהו למעלה דהני
לי בלא דלא חסור,
בל לאו דאורייתא לא
חי. ופירושו בברכות
פרק מי שמתו מוטל
לפניו.